

STRESZCZENIE

Celem rozprawy doktorskiej jest określenie charakteru prawnego zasady legalizmu na gruncie międzynarodowego prawa karnego oraz postulatywne zaproponowanie modelowego jej ujęcia. Zasada legalizmu stanowi jedną z podstawowych zasad międzynarodowego prawa karnego wyznaczając normatywne ramy przypisania odpowiedzialności jednostce za naruszenie norm prawa międzynarodowego.

Osiągnięcie tak zarysowanego celu było możliwe dzięki poddaniu szczegółowej analizie zasady legalizmu, polegającej na zdefiniowaniu jej pojęcia i ustaleniu istoty, wpisując zasadę legalizmu w kategorii zasad funkcjonujących w prawie międzynarodowym. Niezbędne było również ustalenie wzajemnych relacji pomiędzy zasadą legalizmu a źródłami prawa międzynarodowego oraz źródłami międzynarodowego prawa karnego.

Ustalenie charakteru prawnego zasady legalizmu w międzynarodowym prawie karnym wymagało także odniesienia do krajowych porządków prawnych, zarówno tych opartych na prawie kontynentalnym, jak i tych opartych na *common law*, choć niezbędne było również odniesienie do innych, szczególnych porządków prawnych (jak prawo islamskie, opierające się na normach religijnych). Ustalenie charakteru prawnego zasady legalizmu w prawie krajowym stanowiło podstawę do dalszych badań nad charakterem przedmiotowej zasady w prawie międzynarodowym, uwzględniając międzynarodowe prawo praw człowieka i – przede wszystkim – międzynarodowe prawo karne.

Kompleksowe ujęcie zasady legalizmu w międzynarodowym prawie karnym wymagało także odniesienia do celu oraz funkcji, jakie pełni ona w międzynarodowym prawie karnym. Rozważaniom poddano także wpływ zasady legalizmu na spójność zarówno prawa międzynarodowego, jak i międzynarodowego prawa karnego.

Przeprowadzona analiza pozwoliła na stworzenie modelowego ujęcia zasady legalizmu w międzynarodowym prawie karnym, które obejmowało nie tylko jej treść, moc obowiązującą oraz status prawny zasady legalizmu, lecz uzupełniony o jej zamierzone cele i realizowane funkcje.

Laoluwa Głowinińska